VII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych (nr 44)**

■ **Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa (nr 34)**

z dnia 12 września 2012 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych (nr 44)

Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa (nr 34)

12 września 2012 r.

Komisje: Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, obradujące wspólnie pod przewodnictwem posła **Marka Biernackiego (PO)**, przewodniczącego Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych, przeprowadziły:

- pierwsze czytanie komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich oraz ustawy o ochronie przyrody (druk nr 341).

W posiedzeniu udział wzięli: **Stanisław Rakoczy** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych wraz ze współpracownikami, **Jerzy Zaleski** podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska wraz ze współpracownikami, **Janusz Wesołowski** radca ministra w Ministerstwie Finansów, **Katarzyna Klich** główny specjalista w Narodowym Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, **Katarzyna Papińska** doradca techniczny w Departamencie Środowiska Najwyższej Izby Kontroli, **Andrzej Raj** dyrektor Karkonoskiego Parku Narodowego, **Czesław Ślimak** wiceprezes zarządu Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, **Jerzy Siodłak** naczelnik Grupy Beskidzkiej Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, **Jerzy Adamski** dyrektor biura Polskich Stacji Narciarskich i Turystycznych **Bogusława Chlipała** starszy referent w Dyrekcji Tatrzańskiego Parku Narodowego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Bogusława Kram, Piotr Wołejko, Leszek Jasiński, Jacek Karolak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Jarosław Lichocki** – legislator z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Otwieram wspólne posiedzenie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa. Dzisiejsze posiedzenie poświęcone jest pierwszemu czytaniu komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich oraz ustawy o ochronie przyrody, druk nr 341. Uzasadnia pan poseł, przewodniczący Konstanty Miodowicz.

Witam bardzo serdecznie pana ministra. Przede wszystkim witam organizacje.

Proszę bardzo, panie przewodniczący.

Poseł Konstanty Miodowicz (PO):

Szanowni panowie przewodniczący, panowie ministrowie, panie i panowie posłowie. Prezentowany projekt opublikowany w druku sejmowym nr 341 jest reakcją na stan rzeczy wywołany dokonanymi w ubiegłym roku przekształceniami zapisu art. 12 ust. 9 ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. Stanowił on, że „opłaty pobierane za wstęp do parku narodowego w wysokości 15% wpływów za każdy kwartał przeznacza się na dofinansowanie działalności ratowniczej specjalistycznych organizacji ratowniczych działających na terenie danego parku narodowego”.

Nowe wersje przytoczonego przepisu wprowadziły odpowiednio – ustawa o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach, w art. 49 pkt 1 z odwołaniem się do art. 17 ust. 4 oraz ustawa o zmianie ustawy o ochronie przyrody, art.1 pkt 7 lit. b). Niestety, w interesującym nas zakresie cytowane regulacje stanowią dwa odmienne rozwiązania. Obowiązujące obecnie, tzn. od 1 stycznia 2012 r., brzmienie art. 12 ust. 9 ustawy o ochronie przyrody pozostaje w kolizji z treścią art. 17 ust. 4 ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach. Daje to efekt godnej ubolewania niespójności formalnej w systemie prawa odsłaniającej naruszenie zasad poprawnej legislacji, ale nie tylko. Skutki opisanego dualizmu mogą się konkretyzować kontrowersjami natury finansowej.

Położenie kresu takiej, przyznacie państwo, co najmniej kłopotliwej sytuacji jest celem proponowanej obecnie korekty nowelizacyjnej. Przypomnijmy w tym miejscu, że w stosunku do pierwotnej wersji art. 12 ust. 9 ustawy o ochronie przyrody jego obecne brzmienie zawęża powinności finansowe parków narodowych na rzecz działalności ratowniczej. Z kolei ustawa o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach znacząco je rozszerza. Intencją wnioskodawców jest wyeliminowanie tych różnic na drodze dokładnego określenia zakresu przedmiotowego opłat pobieranych przez parki narodowe, z tytułu których piętnastoprocentowy odpis przekazywany jest służbom ratowniczym. To właśnie ta sprawa budziła szereg wątpliwości będących m.in. rezultatem różnego jej rozumienia. Bez wątpienia zachodzi potrzeba dokonania rozstrzygnięcia czytelnego, roztropnie wyważającego racje zainteresowanych podniesionym problemem stron.

Szanowni państwo, rozpatrywany projekt ustawy liczy 3 artykuły. Zaopatrzono go w dwustronicowe uzasadnienie. Projekt przygotowany w trybie przewidzianym art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu, z uwzględnieniem wymogów określonych w art. 39 ust. 2 tegoż regulaminu. W jego przygotowaniu znaczącą rolę odegrało Biuro Legislacyjne Kancelarii Sejmu. Treść projektu po jego opublikowaniu poddano konsultacjom na szczeblu przewodniczących Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, z udziałem przedstawicieli Ministerstwa Środowiska w osobie pana ministra Zaleskiego, dyrekcji zainteresowanych parków narodowych oraz organizacji ratowniczych. W ich trakcie dokonano stosownych uzgodnień pozwalających na zaproponowanie dwóch poprawek optymalizujących zapisy projektu ustawy. Pierwsza poprawka dotycząca art. 1 sugeruje nadanie mu następującej postaci: „W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich, art. 17 ust. 4 otrzymuje brzmienie: Opłaty za wstęp do parku narodowego lub na niektóre jego obszary, o których mowa w art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, przekazuje się w wysokości 15% wpływów pomniejszone o należny podatek od towarów i usług za każdy kwartał podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa górskiego na obszarze, na którym znajduje się określony par. narodowy, z przeznaczeniem na dofinansowanie zadań w zakresie ratownictwa górskiego nieobjętych umową, o której mowa w ust. 1” Przypomnę, że ust. 1 cytowanego artykułu mówi o finansowaniu z budżetu państwa zadań zakontraktowanych umową przez ministra spraw wewnętrznych.

Druga z poprawek, dotycząca art. 2 projektu, jest konsekwencją rozwiązania proponowanego w poprawce 1, eliminując dublowanie się tych samych regulacji w dwóch różnych ustawach. Brzmi ona: „W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w art. 12 uchyla się ust. 9.”

Przyjęcie analizowanych regulacji wraz z przedstawionymi zmianami, co uprzejmie rekomenduję Wysokim Komisjom, wpłynie na podniesienie możliwości wykonywania zadań ratowniczych. Specjalistyczne służby ratownicze wspierają dyrekcje położonych na terenach górskich parków narodowych w realizacji przypisanego im ustawowo obowiązku uczestniczenia w zapewnieniu warunków bezpieczeństwa osób przebywających w górach, tzn. na obszarach wzmożonego ryzyka wypadkowego. To właśnie stanowi o znaczeniu omawianej inicjatywy legislacyjnej.

Bardzo dziękuję za uwagę. Pozostaję do dyspozycji, gdyby przedstawione treści wywoływały pytania lub wątpliwości. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Dziękuję bardzo. Z prezydium Komisji i przedstawicielami klubów parlamentarnych doszliśmy do wniosku, że należy powołać podkomisję, mimo że jest to prosty projekt, zawiera tylko dwie poprawki. Uważam jednak, że jest to uczciwe rozwiązanie dla wszystkich państwa posłów.

Na razie trwa jeszcze pierwsze czytanie. Proszę o stanowisko rządu, później o pytania ze strony państwa posłów. Następnie powołamy podkomisję.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Stanisław Rakoczy:

Z tego, co wiem, nie ma jeszcze ostatecznego stanowiska rządu w tej sprawie, natomiast resort spraw wewnętrznych wspólnie z resortem środowiska osiągnęły pewien konsensus zgodny z oczekiwaniami służb ratowniczych i parków narodowych. Myślę, że przede wszystkim powinni się wypowiedzieć ich przedstawiciele, bo to ich dotyczy. Jesteśmy tu w dziwnej sytuacji, ponieważ z jednej strony rozumiemy potrzeby parków narodowych, a z drugiej strony widzimy mizerię finansową służb ratowniczych. Nie trzeba tu jednak wywoływać żadnego sztucznego konfliktu cz. nieporozumień. Można tu osiągnąć konsensus.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Czy są uwagi lub pytania ze strony państwa posłów? Nie widzę. Sugeruję, aby dyskusję skumulować w podkomisji.

Nie było wniosku o wysłuchanie publiczne. Zamykam pierwsze czytanie. Proponuję powołanie podkomisji w składzie jedenastoosobowym – 5 osób z Platformy, 2 osoby z PiS, po 1 osobie z SLD, PSL, Ruchu Palikota i Solidarnej Polski. Intencją naszą jest, aby każde ugrupowanie, każdy klub miał swoją reprezentację w pracach podkomisji i dlatego tego typu skład podkomisji proponujemy. Jest zgoda? Dziękuję.

Proponuję ze strony Klubu Parlamentarnego Platformy Obywatelskiej powołać panów posłów: Marka Wójcika, Piotra Van der Coghena, Konstantego Miodowicza, Romana Kaczora i pana prezydenta Józefa Lassotę.

Proszę o zgłoszenia.

Poseł Jerzy Polaczek (PiS):

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość zgłasza do podkomisji panią poseł Annę Paluch oraz pana posła Bogdana Rzońcę.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Klub SLD zgłosił przedtem panią poseł Stanisławę Prządkę. Proszę bardzo, kto jeszcze? PSL proponuje posła Marka Gosa, Ruch Palikota proponuje pana posła Henryka Kmiecika, a Klub Solidarna Polska pana posła Jerzego Rębka.

Dziękuję bardzo. Podkomisja ukonstytuuje się po posiedzeniu.

Dziękuję zaproszonym gościom. Wiem, że przyjechaliście panowie specjalnie – i reprezentanci organizacji ratunkowych, i przedstawiciele parków, ale tak będzie zdecydowanie lepiej i korzystniej dla nas wszystkich, jeżeli praca skumuluje się tam, gdzie powinna, czyli w podkomisji.

Panów ministrów gościć to, jak zwykle, wielka przyjemność. Dziękuję bardzo. Zamykam posiedzenie.